

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ugarske dežele za vse leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leta 18 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznaniplačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznamilo jedenskrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljanje je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnemu naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznamila, t. j. vse administrativne stvari.

Nove strune.

Skoro smo mislili, da se nam sanja, ko smo prečitali članek, kateri je priobčila včerajšnja „Tagespost“ pod zaglavjem „Das Deutschtum und die slovenische Sprache“. Na kvar je sicer efektu članka, da ga je s polnim imenom podpisal neki kako neznaten pionirček germanstva na Spodnjem Štajerskem, a ker je njegovo modrovanje priobčilo vodilno glasilo štajerskih Nemcev brez pristavka in na odličnem mestu, smatrati moramo ta članek kot tako značilen pojav nove taktike, kot dokaz, da hoté Nemci napeti nove strune „zur Erhaltung des deutschen Besitzstandes“.

Čujmo torej in strmimo, štajerski Nemci uvidevajo potrebo, priučiti se slovenskega jezika in sicer v obrambo svojih pozicij na Spodnjem Štajerskem. „Glasi se sicer paradoksnos, in vendar je nujna potreba, da se da spodnještajerskim Nemcem prilika priučiti se slovenščine, ako hočemo ohraniti nemštvu na Spodnjem Štajerskem in ako nečemo, da se utopí tam živeči Nemci v slovanskom valovju“. Tako piše „Tagespost“, katera je dosihdob vedno trdila, da slovenščine sploh ni, ki je poznala le različne kranjske in štajerske dialekte in ki smatra kot drzen naskok na nemštvu ustanovitev najskromnejše slovenske ljudske šole. „Naravno je — tako se dalje glasi ta zanimiva izpoved — da inteligencija odločilno vpliva na prebivalstvo in zategadelj je največjega pomena baš narodnost inteligencije. Na Spodnjem Štajerskem dandanes uradništvo mora biti zmožno slovenščine in ako takih Nemcev ni, tedaj se sega po drugih ljudeh. (Stoprav tedaj torej! Ured.) Posledica temu je, da je vedno manj nemških uradnikov in da bo skoro obstojalo uradništvo samo iz Slovencev“. Potem toži „Tagespoštin“ članek, da se hčere nemških meščanov posebno rade može z slovenskimi zastopniki inteligencije ter jadikuje, da sta duhovščina in učiteljstvo skoro polnoštevilno v nasprotnem to je v slovenskem narodnem taborju in da sta ravno tako notarski in odvetniški stan po veliki večini v slovenskih rokah. Tudi novi zdravstveni zakon

je silno krivičen ubogim Nemcem, ker zahteva od okrožnih zdravnikov v slovenskih okrožjih znanja slovenskega jezika in tako je tudi nemškim zdravnikom zaprta pot v Slovence, katerih jezik v njih nemški sosedje tako oholo prezirajo. Liki Jeremija na razvalinah Jeruzalemskih toži zategadelj Graško glasilo: „In tako bo obstojal že v doglednem času tisti del inteligencije, ki ima temeljem svoje socialne pozicije odločilen upliv na prebivalstvo, vseskozi iz naših narodnih nasprotnikov, meščanstvo spodnještajerskih mest in trgov, dosihdob še nemško (?) pa bo zadela usoda kranjskega nemštva“. Strašna usoda pač!

„Umevno je — tako modruje „Tagespost“ — da je moč vse drugače vplivati na prebivalstvo v njegovem jeziku, kakor pa tedaj, ako se mu govori v tujem jeziku“ — in zategadelj pozivlja svoje nemške rojake, bivajoče na Spodnjem Štajerskem, naj se uče slovenski. A ker je teh premalo, zategadelj naj bi se dala prilika, da se priuče slovenskega jezika, tudi severnim Štajercem in izvendeželnim Nemcem. Tako priborili naj bi Nemci polagoma uradniški in zdravniški, odvetniški in notarski stan, naselilo naj bi se v Slovencih še večje število za griznih nemških trgovcev — slovenski Štajerc pa vzemi v roko popotni les! Tako brenkajo sedaj nemške strune.

Mi pa smo veseli te nove melodije. Veliko zlate resnice, mnogo dragocenih priznanj je založenih nehoté v tej jeremiji štajerskih Nemcev — in le konkluzija bi jih utegnila varati. Vodilno glasilo naših narodnih nasprotnikov v zelenem Štajerji priznava sedaj, česar dosihdob še nikdar ni priznalo, da je naš jezik sposoben za urad in javno življenje, da se zatrepi več ne da. Priznava nadalje, da je slovenska po ogromni večini inteligencija spodnještajerska in nehoté je s tem neusmiljeno dementralo tiste kričače à la Neckerman, ki trobijo v svet, da so po spodnještajerskih mestih slovenske narodnosti le vojaki, pisarji, posli in kaznjenci. Inteligencija je torej po ogromni večini slovenska, kmetiskega prebivalstva si dosihdob tudi še niso svojili Nemci — kdo pa je potem prav za prav pristen

Nemec na Spodnjem Štajerskem? Morda tista peščica Celjskih meščanov na „ič“ in „čič“? Kako nacijonalno posestno stanje naj se potem varuje in brani nemškemu narodu tam ob bistri Savinji in deroči Dravi? Jasno odseva iz modrovanja Graškega nemškega glasila dragoceno priznanje, da so z golj Potemkinove vasi tiste dozdevne nemške trdnjave in trdnjavice à la Celje, Ptuj, Sevnica, Ormož i. t. d. in dabi po naravnem razvoju stvarij morali izginiti ti nemški otoki, kakor je izginilo pod prvimi žarki slovenskega solnca tisto umetno nemštvu po kranjskih mestih in trgih, kateremu je bilo orozje le nasilstvo. — Navzlic mrzli sapi Dunajski in Graški taja se sedaj led nemškega nasilstva tudi onstran Save pod ogrevajočimi žarki narodne pomladi in zategadelj strah in groza obhaja naše narodne nasprotinike. Prestrašen človek pa je često tudi nepreviden in tako so Nemci sedaj neprevidno razkrili, da nimajo ničesar ohraniti in braniti na Spodnjem Štajerskem, da si morajo marveč stoprav priboriti in osvojiti to slovensko zemljo. In sredstvo za to bodi invazija slovenščine zmožne nemške inteligencije vseh stanov v slovenske pokrajine, invazija volkov v ovčji podobi.

To je zadnje sredstvo, katero je Nemcem na razpolago tam, kjer je narod slovenski že vzbujen in tega sredstva se mi najmanj bojimo. Dobro, učite se slovenski, a kje se boste učili, akone dopustite ustanovitve slovenskih srednjih šol, kje se bosta nemški pravnik in filozof usposobil za slovensko uradovanje in predavanje, ako ne na univerzi s slovenskimi stolicami? Nemška glava je trda in težko se jej ubijejo slovenski glasovi, za to imamo dokazov dovelj pri naših kranjskih Nemcih in zategadelj treba bo dati štajerskim Nemcem zadostne prilike, ako se jim hoče ucepiti toliko slovenščine, da jim bode moči v slovenskih krajih poštene konkurrirati z jednakopravnimi slovenskimi tovarisci. Naj se jim da ta prilika in mesto da sklepate za slovenske avtonomne oblasti nemški poslovni jezik, storite svojim rojakom pristopno slovenščino

LISTEK.

Dvojna ljubezen.

Izvirna novela iz domačega življenja.

Spisal Ahasverus V.

(Dalje.)

IV.

Jedenkrat, dvakrat, desetkrat prebral je dr. Jug to izpoved učiteljičino, beseda za besedo vtisnila se mu je takó živó v spomin, da se mu je zdelo, da sliši iz aktov, iz časopisov, na cesti, v uradu in domá povsod, melodični, ljubezni glas lepe deve, ki je pa pismeni izpovedi pridejala še stavek, ki mu je silil kri v glavó in srce grozno vznemiril. „Da sem in ostanem na svoj narod ponosna Nemka, to pač sledi iz naravnega zakona, ta pa tudi veleva, ljubite se vzlje načelnim narodnostnim nasprotstvom, saj ljubezen ne pozna politike.“

In srce je tako prepričevalno, zapeljivo šepetal: „Kaj boš modroval in sodil še celo svoja najplemenitejša čuvstva s stališča pameti! In pamet, kaj bode ta starikava povsod že v kot potisnena ženica proti mlademu Bogu ljubezni? — Ljubezen tvojo ulilo ti je v srce božanstvo in to izvestno noče, da bi ti bil nesrečen! Pij, pij iz čaše sreče spolnjujoč tako pravi namen svojega življenja!“

Pamet pa je trdó gorovila: „S sofistiko se duha le za kratek čas omami, stadij dozdevne iluzije o večni sreči ne traje dolgo! Ko jaz zopet zavladam, izpremeni se vse, a mene se drži trpka, gola resnica, kateri sledi dolga, dolga doba bridkega, brezuspelnega kesanja. Jaz v ljubezni ne poznam kompromisa! Žena Nemka, čeprav prijazna slovenskim težnjam, dá tvoji hiši nemško lice! Inti kot tvoj rod, imata prirojeno a pogubno lastnost asimilacije z življi drugih narodov! Služkinje, znanci, prijatelji bi tvoji ženi Nemki dvorili in služili v njenem materinem jeziku in še sam bi sčasoma že iz navade pozabil v domu svojem slovenski jezik. Lu deca tvoja? V právu leži ti odgovor, kateri bil bi njih materini jezik. In ti bi molčal in trpel, postal bi če ne izdajica i sam svojemu rodu, vsaj indiferenten. — Tak Slovenec pa stori često v svoji nezaslišani ležernosti še več v pogubo naroda, nego odkrito delujoči odpadnik! Izruvaj prej kot mōči iz srca črva, da ne napravi globljih nelečljivih ran!“

Veliki očesi Serafinini sta radovedno, nekako vpraševajo gledale dr. Juga pri posetih, a ta je bil videzno neizpremenjen in dvorljiv kot zmiraj. O vzprejemu izpovedi ni znil besedice, ker si je mislil, da bi bilo pisateljici neljubo, če bi zvedeli Zoranovi o tej stvari. Le ko mu je po prvem posetu

pri slovesu podala Serafina drobno roko, čutil je kakó se jej trese. Obdržal jo je malo dalje v svoji desnici, nego navadno, stisnil jo nalahko in zdelo se mu je, da mu je lahek pritisek njenih finih prstkov ljubko odgovoril.

Kaj je hotel odgovarjati gospici na njeni pismo? Saj je moral priznati, da njeni mišljenje ni nepravo, a pisati to, kar mu je srce stó in stoterokrat naročevalo, mu pa bladnokrvna naráv ni pripuščala! . . .

* * *

Prekrasna mesečna noč je bila, ko se je dr. Jug vráčal s kolodvora, kamor je spremil svoje znanke k vlaku, ki jih je za binkoštne praznike odpeljal za nekaj dñij v Gradec.

Narava odela je svojo najlepšo obleko. Vse je dihalo novo življenje; prelepa vigred pomladila je séči in drevje ter pripravila svojim, iz tujine se vrnivšim drobnim pevcem zelen gaj in log. Na nebu so svetile zvezdice ter se zrcalile kot biseri v šumeči Dravi. Obsevani od blede lune, bili so vali mogočne reke v krasni noči kakor srebrni. Prišedši do nizkega griča, naslonil se je dr. Jug na leseno cestno ograjo, ko je začul iz bližnjega graščinskega gostega gaja srce topeče melodije pojčih slavcev. Tiho so gostoléli, milo prosili, globoko iz drobnih prsij so kipele goreče pesmi, da se je batilo, da bi pevcu

in pristopne tudi naše urade in šole s tem, da jim ponudite priliko za temeljito priučenje našega jezika na srednji in visoki šoli. Take nemške konkurenčije se mi ne bomo strašili in ako misli in upa Graška gospoda, da bodo tisti nemški pionirji v slovenski obleki uspešnejše gradili most preko slovenskih deželal do Adrije — svobodno je to upanje! Častneji bo za Nemce vsekakor tak boj, nego dosedanje kruto zatiranje našega jezika, narod slovenski pa bo lahkega in navdušenega srca stopal tudi v tak boj. Dosihob borili smo se le z nemškim nasilstvom, a za narodno življenje se tudi boja z nemško kulturo ne strašimo; prične naj se torej ta boj z jednakopravnim orožjem in potem — što Bog da in sreča junaka!

Državni zbor.

V Dunaji, 26. januvarja.

V današnji seji bavila se je zbornica s proračunom ministerstva za dejelno brambo in kakor vsako leto, tako je minister grof Welsersheimb tudi letos odgovarjal na razne interpelacije, pritožbe in želje in sicer kako sumarično, kakor je že njegova navada. Težko bi bilo trditi, da je bil ministrov govor srečen, narobe, naredil je utis, kakor bi se odgovornemu ministru ne zdelo vredno dokazati svoje trditve. To je neka nonšalantnost, katero bi si morali poslanci kategorično prepovedati, ker je zanje žaljiva. Z zadoščenjem beležimo, da je posl. dr. Engel ministru vsaj deloma pojasnil stališče. Minister Welsersheimb je tudi odgovarjal na znano interpelacijo radi odprave slovenčine kot polkovnega jezika pri koroškem pešpolku. Številki, kateri so navedli interpelantje, ni grof Welsersheimb ovrgel, še poskusil tega ni, ampak si pomagal s praznim besedičenjem in z dovtipom, ki morda naredi utis tam, kjer so poslušalci vajeni subordinacije, ki pa je za parlament vendar preslab. V stvarnem oziru ni minister zavrnil ni jedne trditve interpelantov in poslanca dr. Gregorca, kar mora vsakogar prepričati, da so naše pritožbe do pičice utemeljene. — Mnogo pozornosti je vzbudil tudi posl. Weber, ki je obširno govoril o slabem ravnanju z vojaki, zlasti z učitelji.

Podpredsednik dr. Kathrein naznani začetkom seje, da je predsedstvu došlo od ministerskega predsednika pismo gledé ministerijalnega svetnika Kaana, kateremu se je očitalo, da dobiva kot dejelnoknežji komisar pri zavarovalnici „Ptönix“ neka posebna plačila. Predsednik da ta dopis prečital. Vidno je iz njega, da se je na podlogi preiskave dognala neopravičenost vseh očitanj, vsled česar je bilo ustavljenzo zoper imenovanega uradnika začeto kazensko in disciplinarno postopanje.

Zbornica prestopi na dnevni red in nadaljuje razpravo o državnem proračunu in sicer o točki: ministerstvo za dejelno brambo.

Posl. Plass želi, da se pobiranje vojaške takse premeni, ker so troški časih večji kakor dolžni znesek. Tudi določitev takse ni pravična, ker je v višjih razredih v primeri z nižjimi premajhna. Tudi to ni prav, da se reservisti kličejo na jesen ali po

nagloma ne počilo srcé. Tudi poslušalcu je žila hitreje bila, saj so mu slavčeve pesmi segale globoko v srce. Slavec pa je pel in pel, njega začet kom otožni glasi krepili so se in naraščali ter končavali v vriskajoči radosti, kakor bi naznanjali zmago nad koketno ljubico. Razplamtnelo je i srce samotarju v neizmerno lepi pomladni noči in skrivne ljubezni drhteče srce slikalo mu je živo ono zorno dekliško lice pred oči, ki je pri slovesu skozi okno kupéja takó tužno na njega zrlo, kot bi hotelo reči: „Kakó mi je težko slovó od tebe, ti čudni, ljubi mož!“ In klanjala se je tačas vroča glava dr. Juga njegovemu srcu, zmagoval je zopet jedenkrat Amor krutega sovražnika: pamet národnega moža!

Serafina obiskala je v Gradcu svojo sošolko Ido pl. Freenstein ter od nje izvedela marsikaj zanimivega iz življenja dr. Juga, ki je več let pri njeni materi stanoval.

Bil je sin kmečkih staršev. Izvanreden njegov talent pridobil mu je po prebitih bridkih urah uboga slovenskega dijaka na vseučilišči mogočnega zaščitnika v nekem bogatem češkem vitezu, umirovljenem dvornem svetniku. Potoval je po dokončanih študijah ž njim križem sveta. Čudili so se v Graških krogih, da ni šel dr. Jug mej diplomate, saj pri njegovej nadarjenosti in protekcijski obetala bi se mu lepa karijera. Sploh pa bil je dr. Jug po Idini sodbi „tiha voda“ in energičen Slovan, katerega se

leti na vaje, ko imajo ljudje na kmetih največ dela. Vojaške vaje naj se vrše na spomlad.

Posl. Polzhofer obžaluje, da se nič več ne čuje o premembib zakona gledé vojaške takse, čeprav je to nujna stvar. Govornik nasvetuje, naj se določi, da tisti, ki ne plača takse, mora brezozirno zadostiti vojaški dolžnosti ter zahteva, naj se premeni vojaški kazenski zakon.

Posl. Hagendorfer predlaga resolucijo, naj vlada daje občinam brezplačno vse tiskovine, katerih treba za vzdržanje evidencije vojakov in domobrancev.

Posl. Riegler zahteva, naj se jedini sin, čigar oče ali udovela mati je stara nad 60 let, uvrsti v rezervo, ako ga ni moči popolnoma oprostiti vojaškega službovanja.

Posl. Podlazky kritikuje način, na kateri se orožnikom odmerjajo talje za prijetje hudo delcev, zagovarja orožnike v Gališki pred nekimi očitanji in zahteva, naj orožniki nadzorujejo agente, kateri organizujejo izseljevanje.

Posl. Dötz toži, da politični organi nimajo za kmetske potrebštine niti srca niti razuma. Vlada pošilja na deželo za komisarje nedorasle pleme ki nosijo zapestnice in kvadrulirane obleke ter izgledajo kakor pojaci. Ti politični gigeri imajo v rokah blagor kmetskega prebivalstva.

Domobrski minister grof Welsersheimb pravi gledé dajatev malih in velikih obrtnikov v vojaške namene, da je to vprašanje v zvezi s socialnim gibanjem. Jeden del dajatev se prepriča malim obrtnikom, čeprav niso uspehi dobri in često obrtnikom samim v škodo. Vlada se resno bavi s premembbo zakona o vojaški taksi. Gledé zapisnikov socialističnih reservistov rekel je minister, da je to stvar državne uprave, on da nima uzroka se temu zoperstavljanju, ker je z ozirom na javni red dobro, če se pazi na agitatorje; odgovarja na interpelacijo slovenskih poslancev radi slovenčine pri koroškem pešpolku pravi minister, da se nikjer ne krši na rodostne pravice in da se v vojski tudi ne germanizira, ker v dveh ali treh letih pač nihče ne izgubi svoje narodnosti, če pa se vojaki nauče nekoliko nemščine, jim to tudi ni v škodo. Stvarnih argumentov ne navaja in le trdi, da je to vojaška zadeva, za katero se nima nihče brigati. Gledé vojaškega kaz. zakona rekel je minister, da se ne upira premembbi, da pa je previdno postopati, ker v vojski ne gre eksperimentirati.

Posl. dr. Promber urgira zakon o preskrbovanju vojaških udov in sirot.

Posl. Weber toži, da je primoran govoriti v nemškem jeziku, ker bi sicer govor njegov ne prišel v zapisnik. Samomori vojakov so precej navadna reč; uzrok je nečloveško ravnanje. Zlasti z učitelji se grdo ravna. Govorniku došlo je pismo iz učiteljskih krogov, v katerem je čitati, da je v nekem polku nadporočnik vpraševal: „kje pa so šomaštri“ in kadar so učitelji predenj stopili, jih je začel psovati: „To so torej tisti zanikrneži, ki niso za nobeno rabo.“ Psovke, kakor: svinja, mrha, pes, ušivec, bedasti zarod niso nič posebnega. Učitelji

je treba bat. Tudi za ženstvo, kakor je menila, ni imel ravno velicega spoštovanja, pač pa pristavila je bivša predsednica „Germanije“ bil je dr. Jug v obče priljubljen in marsikaterje trde Nemke skriveni ideal . . .

Zvečer, ko so se sorodniki Bergerjeve k poti podali, svetila je še dolgo v noč luč v sobi Serafine, ki je vestno beležila v svojem dnevniku besede sošolke o dr. Jugu in še druge skrivnosti, ki so težile njeni mlado srce.

Citat je bilo mej drugim: „. . . Ljubim ga, ljubim neizrecno, a vendar ne vem, kaj mi ga odtaujuje! Često mislim, čutim, da i on mene ljubi in kakó sem srečna tačas v tej zavesti! A pridejo trenotki, ko mi vse njegovo vedenje pravi, da ne bo nikdar iz njega ust prišla beseda, ki bi mi razkrila ljubezen njegova in tačas menim, da mi brez njega ne bo več živeti! Po ušesih mi zveni njega najljubša pesem, tudi jaz koprneče kličem:

„Naj moj duh te zopet vidi,
Zlata zvezda, srečnih dnij!“ —

On, on mi je ta zlata zvezda mojega življenja!“

Dr. Jug zdeli so se silno dolgi dnevi, a še daljše noči za binkosti. Težko je čakal trenotja, ko bode zopet mogel gledati krasno lice svoje „zlate zvezde.“ (Dalje prib.)

morajo opravljati najnavadnejša dela; snažiti stopnice in stranišča. Kaj čuda, če gredo le z mržnjo in gusom na vaje. Govornik protestira slovesno zoper tako počenjanje; okolo prestola se zbirajo zvesti in jednakopravni narodi, ne pa svinje in mrhe.

Posl. Salvadori zahteva amnestijo za vojaške begunce, živeče v Ameriki.

Posl. Popowski zavrača tirjatve gledé jezikovne ravnopravnosti.

Posl. dr. Kugel graja, da minister za dejelno brambo odgovarja na interpelacijo le v proračunskem svojem govoru in tedaj le sumarično.

Posl. Vašaty dokazuje z obilimi vzgledi, kako sistematično se preganajo slovanski vojaki.

Razprava se na to zaustavi. Posl. Bärne re i ther interpelira vlado gledé nezgode v Oseškem rudniku pri Duchovcih. Poljedelski minister odgovori takoj, da je doslej 16 mrtvev in 8 ranjencev. Vlada je odredila strogo preiskavo.

Na Dunaji, 27. januarija.

Zbornica lotila se je danes razprave o proračunu naučnega ministerstva. Najbolj zanimiv je bil govor klerikalno-protisemitskega poslanca princa Liechtensteina, ki je zbral v duhete Šopek vse proti sedanjo šolo naperjene pritožbe. Jutri govori naučni minister Gautsch. Mej govornike je upisan tudi posl. Spinčić.

Posl. Schlesinger zahteva, da naj se pouk v naravoslovji, kakor v drugih predmetih, vrši tako, da bode utrjal vero v Boga. Obžalovati je, da je večina naravoslovcev udana materializmu in da svoje nedokazane hipoteze predstavljajo kot aksiome ekzaktne znanosti. Minister naj opozori take profesorje, naj ne bodo na troške davkoplačevalcev unicavatelji vere. Uzgoja v sedanjih šolah je jednostranska, nje gojenci so nerabni za človeško družbo in ta šola je tudi uzrok, da gineva moralnost. (Podpredsednik Chlumecky opomni govornika, da so taka in jednaka premisljevanja morda jako zanimiva, da pa ne spadajo v zbornico.) Samo iznajdbe delati, katere vzbujajo občudovanje, to še ni napredek kulture.

Posl. Treuinfels želi, da je pouk jednoten, da morajo učenci in učitelji biti vsi jedne vere in kar je takih želja še več.

Posl. Svožil pravi, da so šolske razmere na Moravi prava sramota in dokazuje s podatki, koliko se stori za Nemce in kako malo za Čehe.

Posl. Salvadori je tudi za to, da se šola razdeli po konfesijah in želi, da se premeni šolski zakon.

Posl. princ Liechtenstein pravi, da tedaj, ko so se stvarjali sedanji šolski zakoni, je bila krščanska zavest v odločilnih krogih padla pod nič. Liberalna stranka je v te šolske zakone urinila princip brezverstva, kateri pa ni integrirajoč del liberalnega programa. Na kmetih se le izjemoma primeri, da žali učitelj verska čutila prebivalstva, v velikih mestih pa je to drugače, zlasti na Dunaji. Tu se zakon vedno le z ozirom na žide aplicira. Govornik se bavi potem s šolskimi razmerami na Dunaji in udriha slastno po židih.

Posl. Sokolowski pozdravlja z veseljem ustanovitev medicinske fakultete v Lvovu in pričakuje, da bo vlada še kaj več storila za Gališko.

Razprava se na to zaustavi.

Prihodnja seja jutri.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 28. januarija.

Občinske volitve v Libercu.

Pri ožjih volitvah mej liberalnimi in nacionalnimi kandidati v drugem volilskem razredu zmagali so nacionalci s štirimi kandidati, liberalci pa z jednim. Nacionalci imajo torej dvetretjinsko večino v občinskem svetu. Ker vlada v to stranko nima zaupanja, utegne policijo najbrž podržaviti. Sicer pa se čuje, da liberalci vsled ukaza Praških kaznotov nalašč niso storili vsega, kar treba za zmago, da so nacionalcem nalašč pomogli do večine, samo da bi ti v deželnem zboru se ne odcepili od liberalcev.

Hrvatski deželni zbor.

Ker je rešen deželni proračun, končalo se bode zasedanje deželnega zabora že v kratkem, najdlje začetkom februarja, ker je deželnemu zboru rešiti v tekotem zasedanju le še zakonsko predlogo o

Dalje v prilogi.

reorganizaciji stola sedmorice, pri katerem predlogu utegne priti do interesantne debate, katera ne bo brez politične barve.

Ogersko ministerstvo

kuba svojo vodeno juho na vulkanu. Navzlic vsem trditvam madjarskih oficijozov ni utajiti, da je se danje ministerstvo v tako kritičnem položaju, ker faktično nima nikake zaslombe v parlamentu. Razmere so take, da se mora ministerstvo udati brezpogojno ali skupini Tisza-Szilagyi ali pa pristnim liberalcem, v vsakem slučaju pa prestopi jedna teh frakcij v opozicijo in ministerstvo se mora umakniti. Morda, da se vsa kriza zavleče do Velike noči,ogniti pa se ni mogoči, ker iz disparatnih elementov v parlamentarno vladani državi nikakor ni mogoče sestaviti trdno večino.

Avstrija in Francija.

Francoska vlada dala je avstro-ugarskemu veleposlaniku v Parizu, grofu Hoyosu, radi napadov v francoskih listih, zadostno zadoščenje. Minister unanjih rečij je izjavil, da obžaluje vlada napade, ker jih zmatra kot popolnoma neresnične in s tem je stvar pri kraju. Oficijozna „Agence Havas“ pa nazzanja, da je minister Develle povedal pri tisti priliki grofu Hoyosu še nekaj drugega, to namreč, da je naročil francoskemu veleposlaniku na Dunaju, naj opozori grofa Kalnokyja na nekatere avstro-ugarske liste, ki sistematično napadajo in grde tako predsednika republike, Carnota, kakor francosko republiko sploh.

Vnanje države.

Francoska kriza.

Francoska zbornica bavila se je v včerajnji seji s tajnimi zakladi, kateri se dajejo vladu na razpolaganje. Debata o tem predmetu je bila zelo viharna, kajti očitalo se je vladu, da plete razne spletke, da bi rešila kompromitirane somišljene. Poslanec Deschanel je zahteval, naj imenuje posl. Delahaye tiste poslance, katere je sumničil, da so bili podkupljeni, in ker pravi, da se je s častno besedo zavezal, zamolčati imena, naj zahteva od svojega zaupnika, da ga oprosti te oblube. Posl. Millevoje in bivši minister Floureus sta tožila o počenjanju inozemskih brzojavnih agencij, katere delujejo tako, kakor da so v službi kake tuje vlade. Minister Ribot je odgovoril, da bo vladu s tisto odločnostjo, kakor jo je zadnjič pokazala, ko je iztirala nekatere tuje novinarje, postopala tudi v bodoče. Zbornica je dovolila tajne zaklade z večino 121 glasov. Trdnost te večine se bode izkazala v kratkem. Pravosodni minister Bourgeois bode nazzanil te dni v zbornici, da misli sodišče ustaviti kazensko postopanje zoper senatorja Théveneta in poslanca Julija Rochea in Emanuela Arènea. Monarhisti in boulanzisti bodo ta predlog gotovo izkoristili zoper vladu in tedaj se bo pokazalo, kakšno zaslombo ima ministerstvo v zbornici.

Panamino.

V italijanski zbornici se je začel boj. Nihče ni verjel, da se debata o bančnem vprašanju že prvi dan konča, a mislilo se je, da se zbornica, ki prvi dan nedvoumno izreče za ministerstvo in to se ni zgodilo. Ministrski predsednik Giolitti je zahteval, naj zbornica prepusti razjasnenje politične strani te afere vlad, kazenskopravne strani pa sodišču. Bivši ministrski predsednik Rudini pa je zahteval, naj se sestavi parlamentarna enketa, da izvle prebivalstvo, kakšno razmerje je bilo med banko in prejšnjimi vladami. Rudinijev govor sicer ni naredil posebnega utisa, ali to je za vladu le slabo tolažilo. Govori se celo, da je Giolitti, vzliz temu, da se je odločno izrekel zoper sestavo parlamentarne komisije, vendar pripravljen udati se tej želji. Takega škandala, kakeršen vihra sedaj na Francoskem, se v Italiji ni batil in sicer že zategadelj ne, ker poslanci propadli banki niso mogli storiti nikakih pozitivnih uslug, ampak k večjemu molčali ter prezirali očividne nerdenosti v poslovanju. V tem oziru pa zadene krivda vse stranke in vse parlamentarce brez razločka, ker je pa nerdenost vedno rasla, moral je Giolitti naposled s krepko roko poseči vmes in napraviti tabula rasa. Sedanja vladu mora pač z mirno vestjo čakati, kaj izkaže v tej reči začeta sodna preiskava.

Carevič v Berolinu.

Ruski carevič prišel je v Berolin, da prislujuje poroki sestre nemškega cesarja. Na zajutreku, kateri so priredili častniki gardnega polka car Aleksander, napil je cesar ruskemu caru kot nositelju monarhističnih idej in prijatelju cesarjevih prednikov, na kar se je carevič v primernih besedah zahvalil. Napitnica cesarja Viljema vzbudila je v političnih krogih veliko pozornost, ker se iz nje vidi, koliko je nemškemu cesarju na tem, da si obrani ali pridobi naklonjenost carjevo. Povdarjanje monarhističnih tradicij ni brez vse osti, naperjene očividno zoper francosko republiko. Ali pa bodo cesarja Viljema besede naše ugoden odmev v Peterburgu, to je dvomljivo. Nemški cesar je storil s tem vse, kar mu je mogoče storiti v sedanji situaciji da se prikupi ruskemu caru in strga rusko-francosko zvezo, a če se mu je to posrečilo, to je tisto veliko vprašanje, na katero vsak nestrpno čaka odgovor.

Dopisi.

Iz Kranja, 24. januarija. [Izviren dopis.]
(Cestne zadeve. — Mestna hranilnica.)
Prisiljen sem spraviti na dan dve zadevi, ki čudno osvetljujeti hitrost in skrbnost sl. okrajnega cestnega odbora in tukajnjega mestnega županstva.

Slavni okrajni cestni odbor odpravil nam je pred kakimi štirimi leti hudi klanec v Čirčah s tem, da je preložil cesto iz vasi v široki gozd. Cesta je lepo izpeljana in dobro služi svojemu namenu — a to samo do čirškega mosta. Tu pa neha naenkrat prejšnja ugodnost, kajti okrajna cesta od čirškega do savškega mosta je v takem stanju, v kakeršnem bi niti navadna občinska pot ne smela biti. Cesta je na mnogih krajih tako ozka, da se ne moreta dva voza srečati in v več krajih vrhu tega še založena s sodi od pivovarne in malo naprej z dilami in raznim lesovjem tako, da se ne moreta dva voza srečati, jeden mora drugrega na ugodnem, širokem kraji počakati, da se moreta križati. A vendar je ta cesta za promet zelo važna, kajti prihod v Kranj in na kolodvor je iz občin Čirče, Smlednik, Hraše, Vodice i. t. d. mogoč le po tej cesti. Ker ima več kranjskih občanov ob tej cesti svoje tovarne (ob Kokri in Savi) je očvidno, da je promet ob cesti vedno živahan in radi tega poprava ceste nujna potreba. To vsak uvidi in uvidel je to skrajno potrebo poprave tudi slavni okrajni cestni odbor, kajti stavljal je že pred več leti v proračun za popravo ceste 1400 gld. Res, da bi bilo to nekoliko premalo, a vsaj je bilo itak vse jedno, ker je ta sklep ostal le na papirji. Ko se je pozneje od več stranij povpraševalo, kaj je s popravo ceste, tolažil nas je modro zgoraj omenjeni odbor „bomo že!“ In tako je ostalo do danes. Sl. cestni odbor skrbi za slave nevažne ceste na krajih, ki so popolnoma oddaljene od večjega prometa, tukaj pa ne vidi skrajne potrebe poprave.

Sl. cestni odbor naj bi se vendar jedenkrat resno poprijel tega nujnega dela.

Druga, gotovo še nujnejša potreba pa je otvoritev hranilnice v Kranji. V „Slovencu“ in „Lainbacher Zeitung“ si je nek dovtipnež že dovolil šalo, da je objavil pričetek poslovanja hranilnice. „Slov. Narod“ je potem na kratko že pojasnil, da tako daleč še nismo, kajti taka hitrica bi po nazorih nekaternikov silno škodovala. Vsa stvar je sedaj še le v sledčem štadiji. Septembra meseca se je volil v mestni seji hranilnični odbor in se je ob jednem naročilo gosp. županu, naj ob kratkem skliče sejo za konstituiranje tega odbora. In g. župan v svoji hitrici — te seje do danes še ni sklical! Gotovo odličen dokaz brižnosti gosp. župana za to velevažno vprašanje. Usojam se vprašati g. župana, ali misli, da se strinja njegova brezbržnost za interese Kranjskega mesta z značajem skrbnega, za napredok in gmotne koristi mesta vnetega gospodarja? Ako gotovi gospodje iz gotovih uzrokov hoteli to stvar po možnosti zavleči, bi se zlasti gosp. župan ne smel udati njih vplivanju v stvari, ki je tako eminentnega pomena za mesto. Vprašamo tedaj gosp. župana, ali in kedaj misli sklicati zgoraj omenjeno sejo? Upamo, da bode ta opomin gosp. župana toliko zdramil, da ga nam vsaj ne bo treba več po javnih glasilih opominjati na njegovo — dolžnost!

Iz San Francisca, 7. januarija. [Izv. dop.] (Božič v Ameriki.) Tukajnji Slovani priznovali smo Božič kaj lepo, v pravi bratski ljubezni in slogi. Gosp. B. M. Gopčevič iz Boke Kotorske povabil je svoje v San Francisko bivajoče slovanske znance in prijatelje in vsak se je radovoljno odzval prijaznemu povabilu. Došli smo vsi, Rusi, Čehi, Srbi, Hrvati, Črnogorci in Slovenci, mej njimi g. Žvanut, sin pokojnega Tržaškega rodoljuba, a bilo nas je nad sto. Hiša g. Gopčeviča je bila lepo okinčena z raznimi slovanskimi zastavami, po tleh pa je bila posuta tradicionalna slama in lovorka. Da tudi napitnic ni manjkalo, umeje se samo po sebi; napivalo se je slovanski slogi in jednosti, spominu slavnih slovanskih rodoljubov in pisateljev, vmes pa so se prepevale krasne slovanske pesmi. Tako smo Slovani v Kaliforniji slavili Božič.

Iz občinskega sveta Ljubljanskega.

V Ljubljani, 24. januarija.

(Konec.)

Obč. svet. Ravnhar dostavi poročilo, da se bode prošnja „Dramatičnega društva“ za zvišanje podpore nad dosedanjih 1500 gld. še uva-

žala in da je zato treba počakati le izkaza letošnje sezone dohodkov in troškov slovenskih predstav v deželnem gledališči.

Potem se prične kako obširna razprava o občinskem proračunu za leto 1893.

Obč. svet. Kunč se vidi, da je taksa za vzprejem v občino s 100 gld. previško odmerjena. Prvo leto bodi, da se zahteva tako velika vsota, čež pet let pa zadostila bi polovica 50 gld. in v desetih letih pač četrtnika 25 gld. V tem zmislu predлага govornik resolucijo.

Zupan Grasselli je mnenja, da bi bilo o tej reči še prej vprašati mestni magistrat.

Obč. svet. Murnik naglaša, da bi se imel o tem vprašati finančni odsek, mej tem ko mislita obč. svet. Ravnhar in dr. stare, da naj se izroči Kunčev nasvet personalnemu in pravnemu odseku, kar tudi obvelja.

K oddelku proračuna: ceste, ulice, trgi in sprehajališča pravi obč. svet. Kunč, da se grdo onesnažujejo posebno ozke ulice. Tu bi pač bilo potrebno opreznosti od strani mestnih organov.

Zupan Grasselli odgovori, da ima redarstvo analog, paziti na to. Večkrat se res kaznujejo dotičniki, ki se pregrešijo, a da bi se hotelo priti vsem v okom, potrebno bi bilo poleg vsake gostilnice stražnika, da bi pazil, a žal gostilnic je premnogo, da bi to bilo mogoče. K točki IV. zdravstvene in blagotvorne reči pravi obč. svet. Kunč, da je nujna potreba ustanoviti še jedno hišo, v kateri bi imeli reveži vsaj stanovanje, če bi tudi ne dobivali hrane. Mestne uradnike, v prvi vrsti gospoda župana nadlegujejo reveži vedno, a pomagati jim ne morejo, ker nedostaja denarnih sredstev. Kar se stori za reveže, ni v nikakem razmerju s tem, kar se trosi za opešavo mesta. Z opešavo se ustreže bogatu prebivalstvu, za revno prebivalstvo pa se boro in malo storii. Prvo bi pač bilo skrbeti revežem za stanovanja, predno se misli na razkošnost bogatinov. Govornik želi, da se ta nasvet uvažuje in izroči magistratu, da o njem poroča in stavi predloge.

Obč. svet. vitez Zitterer se popolnoma strinja z načeli predgovornika. Žalost napoljuje njega srce, ko sliši, da se imoviti ljudje niti s krajcem ne spominjajo revežev, da ti siromaki človeške družbe v Ljubljani veliko bedo trpe.

Obč. svet. Hribar podpira tudi nazore obč. svet. Kunca in nasvetuje, da naj mestni magistrat o načrtu zgradbe nove revne hiše prevdarda, pa še tekom leta poroča o svojih ukrepih.

Obč. svet. dr. vitez Bleiweis naznani, da se je o tej reči tudi razpravljalo v magistratnem odseku. Tudi v tem odseku so bili vsi člani mnenja, da revna hiša nikakor ne zadošča potrebam. Situacija je slab in zato se je mislilo, ali bi ne kažalo jo prodati in kupiti drug prostor, da se tam na zdravem kraju sezida nova revna hiša. Kar se tiče trditve obč. svet. Kunca, da bi imeli prebivalci mestne revne hiše tudi hrano, to ni resnično, isto dobivajo le bolniki in onemogli prebivalci. Ako se napravi nova revna hiša, naj bi se troški postavili na izredni proračun.

Zupan Grasselli misli, da je najbolj umestno, da se s tem predlogom in vprašanjem v prvi vrsti bavi mestni magistrat in da predloži svoje nasvete, čemur „občinski zastop pritrdi“.

K rubriki V. proračuna, šolstvo, znanost in umetnost vpraša obč. svet. dr. vitez Bleiweis, ali so ustavljene tudi svote za „Narodno šolo“, za botanični vrt, za strelsko društvo itd. katere zadnji dve je po starem običaju itak odsteti.

Poročevalec obč. svet. Ravnhar odgovori, da so se ustavile vse svote; tudi za filharmonično društvo, katero dobi letno podporo od mesta, a doslej njih prošnje še niso došle.

K točki obrtno nadaljevalna šola oglasi se obč. svet. Hribar ter pravi, da se uže več let dovoljuje za obrtno nadaljevalno šolo po 500 gld. na leto. Misli je govornik, da je ta šola slovenska, a zdaj je zvedel, da je ta šola popolnoma nemška. Dasi isto obiskuje 182 Slovencev in le 22 Nemcev, so mej 13 profesorji le peteri zmožni slovenskega jezika, sedmero profesorjev pa slovenskega jezika ne ume. Ta obrtna nadaljevalna šola tedaj ni zavod, ki bi širil vednost, nego zgolj ponemčevalnica za slovenske otroke, a v tak namen občinski zastop stolnega mesta ne bode trosili denar.

Govornik pravi, da bode sicer glasoval, da se dovoli do konca letosnjega šolskega leta še ta svota, a pozneje ne bode storili tega več, če ne bode imel zagotovila, da se bode poučevalo slovensko.

Zupan Grasselli opomni, da za to šolo pripravljajo razni faktorji, tako država, dežela, kupčijska zbornica in stolno mesto, da bode tedaj treba o tej reči še razgovarjati.

Obč. svet. Hribar nasvetuje, da se njegov predlog izroči šolskemu odseku v poročanje, kateri se, ko je obč. svet. Kunč še konstatoval, da se v obrtno nadaljevalno šolo v višji realki vzprejemajo le taki vajenci, ki znajo nemški, drugi pa morajo hoditi v mestno šolo na Cojzovem Grabnu, sprejme.

Obč. svet. Hribar nasvetuje, naj se skrbi v mestni dvorani za boljšo kurjavo, da ne bodo občinski svetniki kakor danes zmrzevali in se prehlađili. Ako se je uvedla ventilacija, naj se uvede v centralna kurjava in porabi v to znesek iz vodovodnih dohodkov, ki letos prispeva mestni blagajnici.

Obč. svet. dr. vitez Bleiweis kaže na to, da se itak misli ugod k magistratnemu poslopu

prenarediti in spodnje nezdrave prostore v glavnem poslopiji popolnoma odstraniti, za to naj se stavbennemu uradu naroči, da preuči vse o centralni kurjavi in občinskemu zastopu poroča.

Obč. svet. Gogola naglaša, da je velik nedostatek, da državni kolodvor v Ljubljani nima dovozne ceste, kar se bode čutilo še bolj, ko se dogradi Dolenjska železnica. Vprašal bi gospoda župana, ali bode o pravem času potrebno o tej zadevi ukrenil.

Obč. svet. Zitterer nasvetuje, naj se v Truberjevih ulicah, po kateri hodi toliko ljudij, vsaj po jedni strani položi tlak iz porfirskega kamena, in pa na Poljanski cesti na desni strani vsaj do „Josefinum-a“.

Zupan Grasselli priznava, da je dovozna cesta na državni kolodvor nujno potrebna ter pravi, da se bodo v kratkem zaradi razširjenja ceste vršili dogovori.

Zaradi uvedenja centralne kurjave v poslopiju magistrata moral bode že prej še razpravljati finančni odsek, da se doženo potrebni troški.

Pri glasovanju se predlog obč. sv. Hribarja zastran centralne kurjave odstopi stavbennemu uradu, predlog obč. svet. Zittererja zaradi naprave hodnikov v Truberjevih ulicah in na Poljanski cesti se odobri in potem javna seja sklene.

Domiče stvari.

(„Matica Slovenska.“) Ožji odbor je imel včeraj zaradi predsednikovega pogreba kratek razgovor. Društvo je razposlalo smrtne liste na častne člane, na tukajšnje in vnanje odbornike, na poverjenike, na društva, s katerimi je „Matica“ v književni zvezi in na tukajšnje društvenike, kateri so povabljeni, da se jutrajnjega pogreba udeleže kolikor mogoče mnogobrojno. Odbor se udeleži korporativno in se zbere v ta namen ob 4. uri v mestni dvorani.

(Osobne vesti.) Državni poslanec g. dr. A. Gregorčič je še vedno nevarno bolan. Bolezen se sicer zadaje dni ni obrnila na slabše, a tudi na bolje ne. Srčno želimo, da se vremenu rođljubu in narodnemu voditelju skoraj povrne zdravje. — Naš slavni pesnik, č. g. Simon Gregorčič, prevzel je mesto kateheta na „Sloginu“ zavodih v Gorici. — G. dr. Ant. Primožič, c. kr. gimn. profesor na Dunaju, rodom Goriški Slovenec, dobil je od našega ministerstva podporo, da potuje v počitnicah v Italijo.

(Slovensko gledališče.) Opozorjamo narodno občinstvo vnovič na današnjo premijero efektnega igrokaza „Valenska svatba“

(Slovenske predstave) bodo v mesecu februarju v deželnem gledališču nastopne dni: V četrtek dne 2., v nedeljo dne 5., v sredo dne 8., v soboto dne 11., v četrtek dne 16., v nedeljo dne 19., v sredo dne 22. in v soboto dne 25. februarja.

(Pisateljskega društva) zabavni večer bodo v torek v čitalniških prostorih ob 8. uri zvečer. Predaval bodo gosp. prof. R. Perušek o posebnostih grškega pesništva. Gg. člne in prijatelje društva opozorjamo, da se dobe v čitalniški kavarni mrzle in gorke večerje ter vsakočaka pijača.

(Vodnikov ples.) Kakor smo že poročali, bodo Vodnikov ples Ljubljanske čitalnice dne 1. februarja v redutni dvorani. Odbor je skrbel, vse prostore pri tej odlični veselici primerno okrasiti. Vabila na nečlane so razposlana. Člani so bili potom naznani kakor običajno obveščeni. Zanimanje narodnih krogov je pa toliko, da bodo letošnji Vodnikov ples svoje prednike nadkrijeval ne le po najlegantnejše okrašenih prostorih, temveč tudi po vdeležbi. Odlični narodni gostje izvan Ljubljane, z Notranjskega, da celo iz Celja mislijo posetiši ta dan belo Ljubljano. Darila za dame, izdelki svetovno znane Dunajske tvrdke, presenetila bodo gotovo naš krasni spol. Ako dostavimo še, da je za restavracijo in kavarno vse potrebno preskrbljeno, nadejati se je vdeležencem prekrasnega večera, najprijetnejšega spomina na letošnjo najodličnejšo narodno plesno veselico.

(Obrtniški plesni venček.) Bolniška blagajna mojstrov zadruž rokodelskih obrtorov priredi svoj letošnji plesni venček v soboto dne 11. srečana v prostorih starega meščanskega strelische. Vabila se razpošlojejo tekom prihodnjega tedna. Vstopnice dobiti je v prodajalnicah g. M. Kunca v Gospodskih ulicah in g. B. Žitnika na Kongresnem trgu, kakor tudi zvečer pri blagajni. Ta venček, ki se je lansko leto prav dobro obnesel, utegne biti tudi letos jako prijetna in umestna zabava našim obrtnikom in njihovim prijateljem.

Ker ima venček dobrodelni namen, koristiti obrtniški blagajni mojstrov, ki se tako uspešno razvija, prepustila je kranjska hranilnica svoje prostore brezplačno v ta namen in nadejati se je, da se bodo tudi naši narodni krogovi prijaznemu vabilu mnogoštevilno odzvali.

(„Slovensko planinsko društvo.“) Začasni odbor imel je včeraj svojo prvo sejo, ter sklenil nemudoma pričeti delovanje za to vlepomembno društvo. Mnogo zanimanja je videti za to, kar priča množiče se število udov. Vsem Slovencem toplo priporočamo to najmlajše društvo, katero ima vlevečno nalogo, ohraniti slovenske napisne, imena itd. hribolazcem ter pripeljati potrebne steze in počivalnice v domačih gorah in hribovih.

(Narodna mlačnost.) Pod tem zaglavjem omenja zadnja „Soča“, da Ljubljanski časopisi pogosto tožijo o narodni mlačnosti, katere je žalibog še mnogo preveč mej nami. Slovenci polnijo prav pridno nemško gledališče, k slovenskim predstavam pa jih mnogo ne zahaja. Dalje omenja nemški napisov, nemških jedilnih listov in nemške posrežbe v glavnih gostilnah, v katere zahaja mnogo Slovencev, ki pa vse to mirno trpe. Tu bi bila pač umestna nekoliko bolj radikalna narodna eneržija. Priznava konečno, da so novejši napisni večinoma slovenski. Ne moremo reči, da taka očitanja ne bi bila opravičena. Prestolico našo, ki je po tako ogromni večini prebivalcev slovenska, pokazati je treba v vsakem oziru kot zavedno središče Slovenije. V tem oziru pa nam je mnogo zamujenega še popraviti in biti dokaj bolj odločnim, nego dozdaj!

(Slikarija na porcelanu.) V prodajalnici g. Vasa Petričiča razstavljeno je nekoliko slik na porcelanu, katere so izdelale učiteljice na strokovni šoli za umetno vezenje gospica Risa Wennig in njene zasobne učenke.

(Lokomotivni promet) dovolilo je generalno nadzorstvo avstrijskih državnih železnic podjetnikom za zgradbo Dolenjskih železnic bratom Redlich in Berger začasno od 14. do 23. kilometra na progi Ljubljana-Grosuplje in do 12. kilometra na progi Grosuplje-Kočevje za prevažanje stavbinskega materijala.

(Novi denar.) Novega srebrnega, niklovoga in bronastega denarja se je že nakovalo precej mnogo. V peneznici je že gotovih kakih 40 milijonov tacih novcev. Ker se stari denar ne kuje več in so se nekatere vrste potegnile iz prometa, začelo se je kazati pomanjkanje in je želeti, da pride novi denar kar preje mogoče v promet. Da se to še ni zgodilo, temu so baje krive ogerske peneznice, ki še niso nakovali dovolj novega denarja. Ker se bode začeli izdajati novi denar ob jednem v ebeh državnih polovicah, moramo torej potpreti.

(Vreme.) Južno vreme, ki je polagoma pregnalo silni mraz, je danes pričelo tajati led in sneg. Toplomer približal se je zopet gorkotnim stopnjam in se čez dan povzdigne celo nekoliko nad ničlo. Želeti bi bilo, da bi vsi hišni posestniki osnažili trotoirje pred svojimi hišami, kar se zdaj, ko se je omejčala ledena skorja, da storiti s primerno malim naporom in stroškom. Nekateri se pa prav nič ne zmenijo za svojo dolžnost. Naj bi jih magistrat prav energično spomnil nanjo.

(Šišenska čitalnica.) Mično opereto: „Odvetnika“ peli bodo člani Šišenske čitalnice pri Vodnikovi besedi dne 5. februarja v Koslerjevi pivarni.

(Iz narodnih društev.) Vipavska Čitalnica priredi Vodnikovo veselico s prijaznim sodelovanjem pevskega zbora „Edinost“ iz Ajdovščine dne 2. svečana 1893 v svojih prostorih. Vspored obsega petje, prolog, šaljivi govor in igro s petjem v 2 delih „Izgubljeni sin“. Potem bodo prosta zabava. Ustoppina 30 kr., sedež 20 kr., k plesu 1 gld. Začetek ob 1/28 uri. — „Goriški Sokol“ ima na svečnice dan popoludne svoj občni zbor in potem domačo zabavo. Želeti je obile udeležbe, ker je društvo za razvoj narodnega življenja v Gorici velicega pomena. — Čitalnica Goriška ima danes domačo zabavo, katero prirede čitalniški mladeniči. V sredo pa prirede odbor jednakom domačo zabavo, ker se je prva obnesla dobro. — „Prvaški Sokol“ na Goriškem ima jutri v nedeljo 29. t. m. plesni venček z domačo zabavo. — Čitalnica v Dekanih pri Kopru ima občni zbor jutri, v nedeljo 29. t. m. popoludne.

(Snežni plazovi in zima.) Od Save ob južni železnici se nam poroča, da je včeraj popoludne padel ogromni snežni plaz mej Savo in Za-

gorjem na desni tir železnice, ki se je moral popolnoma zapreti prometu. Veliko število delavcev imelo je štiri ure posla, da so zasuti tir spet očistili. Toliko enega in mraza ne pomnijo ljudje že davno. Sava je bila zamrzojena v nekaterih krajih tako, da so ljudje hodili z jednega brega do druga. To je trajalo nekaj dnij. Potem pa, ko se je led razpokal, nakopičila ga je voda po več metrov visoko in je še sedaj videti take ledene grute. Zdaj pa je nastalo južno vreme in je prenehala uprav sibirška zima. Bati se je povodnji, ker Sava začela je naraščati precej hitro.

(Nesrečen padec.) Pisar gosp. notarja Strafelle v Tržiču Fran Ocvirk padel je tako nesrečno po stopnjicah, da se je ubil.

(Stekel pes.) V Dragi pri Višnji gori popadel je te dni necega v Ljubljano potujočega rezervista pes srednje velikosti ter ga ugriznil v roko. Ker je bil pes videti stekel, naznani je rezervist to stvar žandarmiški postaji, ki je odredila takoj, da je konjač zasledoval sumnega psa in ga ustrelil blizu Zatičine.

(Zdravstveno stanje.) V vseh Selci in Lipa v Brdskem okraju je zbolelo dozdaj 12 otrok in jedna ženska za škarlatico in angino. Dva otroka sta umrli. — V Metliškem okraju pokazale so se v mnogih vseh osepnice, ki so se zanesle tja iz Hrvatskega. Zbolelo je že nad 100 osob. Bati se je, da se bolezni ne razširi še bolj, ako se ne bode takoj ukrenilo vse potrebno, da se prepreči razširjevanje kužne bolezni.

(Volitev v okrajni zastop Celjski) je razpisana, in sicer voli skupina veleposestnikov dne 16. februarja; skupina veletrgovcev in veleobrtnikov dne 17. februarja; mesta in trgi dne 18. februarja in kmetska skupina dne 20. februarja t. l. Okrajni zastop ima v celem 40 zastopnikov, vsaka skupina 10. Narodna stranka ima vedno gotovih v kmetskej skupini 10, v skupini mest in trgov 3 (Žalec 1, in Št. Jurij 2,) skup 13 zastopnikov. Nasprotna stranka gotovih v skupini veletrgovcev in obrtnikov 10, in v mestnej skupini 7, skup 17 zastopnikov. Večino odločuje veleposestvo, katero je pri volitvi leta 1888. volilo s 6 glasovi večine narodno. Vsled sprehajih reklamacij, ima narodna stranka tudi letos v tej skupini večino in sicer mnogo večjo kakor pred 4 leti. O sijajni narodni zmagi toraj ni dvomiti, ako store le vsi narodni volilci svojo narodno dolžnost.

(Umrli) je v Lipelji vesi pri Pontablu na Koroškem dr. Matej Lutman župnik v pokolu, rodom iz Št. Andreža na Goriškem. Pokojnik, iskren rođoljub in uzoren duhovnik, služboval je v Gorjah na Koroškem in šele pred letom dnij radi oslablega zdravja stopil v pokoj. Tudi kot pisatelj bil je pokojnik zelo marljiv in je z godovinskimi in poučnimi spisi podpiral zlasti družbo sv. Mohorja. N. v. m. p.!

(Občinske volitve v Ločniku pri Gorici) prično se bodoči teden in bodo trajale tri dni. V tej nekdaj čisto slovenski vasi, kakor že kaže nje ime, terorizuje zdaj lahonska svojat na vse mogoče načine prebivalce, da bi pridobil večino za svoje pristaše to je za kandidate zloglasne „Lege“. Ponujajo denar, goste volilce z jedili in pičajoči in jim obljubujejo, da bodo prišli z vozmi ponje na dan volitve. Toda slovenski volilci se menda ne bodo dali premamiti in pojdejo vsi voliti v Ločnik za pošteno laško-slovensko stranko, ne pa za strastne pristaše „Lege“, katerim je vsaka slovenska beseda na nekdaj čisto slovenski zemlji groza in bi jo torej radi iztrebili popolnoma.

(Iz mestnega zabora Tržaškega.) V poslednji seji občinskega zastopa Tržaškega izjavil je župan, da je napačno poročal zadnji o preiskavi proti Rojanskemu župniku g. Talerju. Prečital se je dopis namestništa, iz katerega je videti, da so vsa očitana proti župniku Rojanskemu bila neosnovana. Dr. Spadoni, katerega je tožil župnik zarad razjaljenja časti, pravi, da ne smatra stvar še konečno rešeno, predno ne bode končana tožba župnikova proti njemu in nekemu Tržaškemu časopisu. — Potem se je nadaljevala razprava o ponudbi firme Geiringer-Ceconi glede naprave vodovodnega prevara od Škocijana do Longere. A tudi v tej seji se ni sklenilo ničesar o tej važni zadevi in se je stvar zopet odgodila. Tako se vleče rešitev vodovodnega vprašanja že leta in leta in ne pride do ugodne rešitve. Govori in piše se mnogo vodenih govorov in člankov — vode pa le manjka v Trstu še vedno!

— (Odlikovanje) Te dni dobila je gospa Terezija Kovačić v Zagrebu diplomu in veliko bakreno medaljo, katera ji je bila priznana za tamburice, razstavljene pri Dunajski razstavi glasbil. Zavod g. Kovačičeve za izdelovanje tamburic je dobro znan tudi izvan Hrvatske. Ker se jugoslovansko glasbilo, tamburica, razširja vedno bolj tudi med Slovenci, utegne prijatelje te narodne glasbe zanimati ta vest. Ob jednem pa tudi vedo kam se obrniti, ako potrebujejo glasbil za novo snjujoče se tamburaške zvore.

Razne vesti.

* (Proti izseljevanju v Ameriko.) Ker se je po odredbah vlade zjedinjenih severno-ameriških držav otežkočilo izseljevanje v Ameriki, sklenile so vse v nemško parobrodno zvezo spadajoče družbe, da bodo odslej prevažale samo potnike 1. in 2. razreda. Popolnoma opustile pa bodo prevažanje potnikov v medkrovu ali 3. razreda. Isto tako se ne bodo izdajali vožni listi po zužani ceni za razstavo v Chicagu. Belgijiske parobrodne družbe so jednakom sklenile že poprej. S temi odredbami se utegne morda vendar le nekoliko omejiti izseljevanje v Ameriko ki je poslednji čas postal nekako natečljivo.

* (Zdravo mesto) je Ogersko Hradišče. Izmed 4300 prebivalcev ni nobeden umrl od dne 24. novembra l. l. do dne 18. januvarja t. l. Tudi v tamošnji javni bolnici, jedini v vsem južnoizhodnem delu Moravske, v kateri je bilo polno bolnikov, ni umrl noben bolnik od dne 21. oktobra l. l. do dne 20. januvarja letosnjega leta.

* (Zaprt vseučilišče.) V Neapolji ponavljali so se v poslednjem času vedno izgredi dijakov. Oblastvo dalo je torej vseučilišče zapreti.

* (Čuden monopol.) Na Grškem so, kakor znano, državne financije razmere kako neugodne in vlada ne ve kje vzeti novcev. Zdaj je izdelala grška vlada načrt zakona, po katerem boče v bodoče proglašati izdavanje starogrških klasikov kot državnih monopol. Umena dela starodavnosti helenske, pravi vlada so lastnina vsega naroda, zato ni prav, da knjigari tržejo ž njimi. Stanoviti dobikek od teh knjig pripada državi, ker samo ona zastopa vseobče interese helenizma. Učenjaki pa baje niso zadovoljni s tem razlaganjem denarja potrebne vlade grške.

* (Ministri na dvoboju.) Zloglasni Paul de Cassagnac, vodja klerikalnih bonapartistov francoskih, razčilil je te dni pravosodnega ministra Bourgeoisa, očitajoč mu, da je sokrivec podkupljenec. Bourgeois pozval je vsled tega Cassagnaca na dvoboj in moža se bodeta streljala — seveda na primereno daljavo.

* (Proti distančnim dirkam.) Zaveza nemških društev proti mučenju živali vložila je petico na nemški državni zbor, v kateri se izreka odločno proti ponarejevanju vojaških distančnih dirk.

* (Povodnji v Belgiji.) Vsled hipnotiziranega južnega vremena so po vsej Belgiji velike povodnji. Skoro vse reke preplavile so obrežja, ker se sneg topi prehitro, da bi se voda mogla odtekat. Mesta Tournay, Namur in Liege so pod vodo. V vasi Saint Trond rešilo se je 27 rodbin komaj iz povodnji. Železniški promet je pretrgan na raznih krajinah.

* (Atentat na igralnico v Monte Carlu.) Zaradi nameravanega atentata na igralnico v Monte Carlo zaprla je policija zopet pet osob. Vsega vključno je zaprtih dozdaj 15 osob. Tamošnjo kazino obkobili so vojaki.

Književnost.

— „Izza mladih let“. Pesmi Frana Gestrina. Celje, 1893. Založil dr. Josip Furlan. Tiskal Dragotin Hribar. Str. 116. — Najbolj nadarjenim mlajšim pisateljem in pesnikom slovenskim pričevati je brez dvoma Frana Gestrina, čigar pesmi in pripovedni spisi so se občinstvu že davno močno prikušili. Uverjeni smo, da posežejo čestiteli Gestrinovega talenta radostno tudi po tej zbirki svežih poetičnih cvetek, kateri je avtor v nepotrebni skromnosti dal naslov „Izza mladih let“. Glavni predmet tem poezijam so sicer sladkosti in bridkosti ljubezni, ta pa ne pretresa samo mladih src, ampak mladi tudi starce in blazirance, ona je in ostane najuzvišenejši predmet subjektivne lirike, ker je začetek in konec čustvovanju. Ne rečemo, da je vsaka posamezna pesem v tej zbirki zrel sad, dovršen umotvor, smelo pa trdimo, da je vsaka originalna in po obliku izborna, vse pa kažejo, da je pesnika obsenčil genij poezije in mu udahnil zmožnost izražati to, kar je že mnogokdo čutil in videl, pa še nihče povedal, in prav ta sposobnost, analizirati svoje čustvovanje ter to izraziti v moderno-lepi poetični obliku, to je jedno najmarkantnejših svojstev Gestrinovih. Priporočamo torej to zbirko pesmij kar najtopleje. Kdor si je vzlič viharjem življenja obrnil dozvetnost za poezijo, temu bodo Gestrinove pesmi v duševno naslado.

— „Slovanski Svet“ ima v št. 2. nastopovskebino: Narodipazmešnjave v narodnem ustavnem pravu dr. K. Tieftrunk; — K stvarnemu položenju; — O kritiki dra. Mahniča; — Rikard Katalinić-Jeretov — Slovencem; — Iz poezij dra. Franceta Prešerna; — Biserje i alemovi; — Mladost kraljeviča Marka; — Tolstoj — Tri pripovedke; — Iz poezij M. J. Lermontova; — Dr. K. Glaser — Dr. Josip Štetan; — Dopisi; — Ruske drobtinice; — Ogled po slovenskem svetu; — Književnost; — Novine.

— „Popotnik“, glasilo „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“ prinaša v drugi letosnji številki nastopno gradivo: Vojtek Ribnikar — Slovenskemu učiteljstvu l. 1893; — H. Schreiner — Psihologični listi; — M. Herič — Slovenske črtice; — Slovstvo; — Iv. Strelec — Doneski k zgodovini naših šol; — Društveni vestnik; — Dopisi in druge vesti; — Raznoterosti; — Natečaji in inserati.

— „Argo“, Zeitschrift für kranische Landeskunde, prinaša v prvi letosnji številki nastopno gradivo: Johann Augustin Pucher; — Die ersten Garnisonen der k. u. k. Armee in Krain (P. pl. Radics); — Ueber Volkssagen; — Ueber geographisch Nomenclatur; — Ein Fund türkischer und venetianischer Silbermünzen bei Laibach; — Ueber Mineralvorkommen in Krain; — Mittheilungen aus dem Museum.

— Knjige „Matica Hrvatske“. Za lansko leto izdala je prekrasno naprednovoča „Matica Hrvatska“, ta uzorni literarni zavod, kateremu je težko naiti primere, de vetero knjig in sicer: Matica Hrvatska od godine 1842. do godine 1892. Spomen-knjiga. Napisali Tade Smičiklas i Franjo Marković. Str. 338. (Z ilustracijami); — Hrvatska antologija. Umjetno pjesničvo starijega i novijega doba. Sastavio Hugo Badalić. Str. 310; — Kristof Kolumbo i otkriće Amerike. Napisao Juraj Carić. Str. 236. (Z 51 ilustracijami in zemljevidom Kolumbovega potovanja); — Slike iz občega zemljopisa. Napisao dr. Ivan Hoić. Knjiga treća. Str. 268. (S 74 slikami in tremi zemljevidi); — Poviest francuzke revolucije od godine 1789. do godine 1815. Napisao F. M. A. Mignet. Preveo, pripomenkom i kazalom popratio Ivan Rabar. Str. 394; — Osvit. Pričovida Ksaver Šandor Gjalski. (Zabavne knjižnice zvez. 40—43.) Str. 351; — Pod nehajem. Pričovijest iz senjskoga života. Napisao Vjenceslav Novak. Str. 193; — Pastorak. Pučki igrokaz u četiri čina. Napisao Josip Eugen Tomić. Str. 142. — Razen teh, članom namenjenih knjig, založila je „Matica Hrvatska“ tudi nov zvezek zbirke „Pričevi grčkih i rimskih klasika“ namreč: Plutarhovi izabrani životopisi. Dio prvi. Preveo Stjepan Senc, str. 296 — kateri dobivajo društveniki za znižano ceno. Toliko za danes; v kratkem izpogovorimo kaj več o teh krasnih knjigah.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“

Dunaj 28. januvarja. „Wiener Zeitung“javlja, da je okrajnemu šolskemu nadzorniku v Črnomlju, Jeršinoviču, podeljen zlati križec za zasluge.

Dunaj 28. januvarja. Na postaji Simmering državne železnice trčil je danes zjutraj Budimpeštanski osobni vlak z delavskim vlačkom. Dva delavca težko, 19 lahko poškodovanih.

Budimpešta 28. januvarja. Lastništvo Fokoderskega prenogokopa naznanja, da je v ondotnih rovih pred dvema dnevoma nastal ogenj. Devetnajst delavcev ponesrečilo. Danes je vsaka nevarnost odpravljena. Poročilo listov, da gori že več tednov, povsem neosnovano.

Belograd 28. januvarja. Govori se, da je regent Ristić že pred dvema mesecema silil Milana, naj se porazume z Natalijo. Milan se je tudi koj udal in začel kraljici Nataliji dopisovati, o čemur je vedel samo kralj Aleksander. Natalija se je dolgo ustavljalna in odnehalo le na presrčne prošnje svojega sina.

Pariz 28. januvarja. Govorica, da so v ministerstvu nastali resni razpori, se vedno bolj širi. Pričevanje se, da hoče Ribot iz vlade odpraviti vse radikalce, v prvi vrsti pravosodnega ministra Bourgeoisa.

Berolin 28. januvarja. Iz Carigrada se naznanja, da zastavlja ruski poslanik Nolidov ves svoj upliv v to, da bi turška vlada se uprla premembri bolgarske ustave.

Zahvala.

Sijajni vzprejem gostov povodom prvega gledališkega vlaka iz zelene Štajarske v belo Ljubljano, iskrena bratska ljubav in požrtvovalnost, pokazana z vseh strani, divna igra v krasnem domu slovenskih modric, obdarovanje s šopki pri predstavi — to vse nas navdaja s tako radostnim čutili, da ne moremo primerno izraziti hvaležnosti, katero smo dolžni častitim damam, narodnim društvom, posebno „Sokolom“ in pevskim društvom, kakor vsem ostalim narodnim meščanom in vzprejemnikom.

Dal Bog, da se o slični prilikai v kratkem zopet vidimo. Na svidenje!

V Celji, 28. januvarja 1893.

Celjski Slovenci.

Narodno zdravilo. Tako se smeti imenovati bolest utešojoče, mišice in žive krepljuče, kot mazilo dobro znano „Mollovo francoško žganje in sol“, katero se splošno in uspešno porablja pri trganju po udih in pri drugih nasledkih prehlajenja. Cena steklenici 90 kr. Po poštem požetji razpošilja to mazilo vsak dan lekarnar A. MOLL e. in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V zalogah po deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj od dveh steklenic se ne pošilja. 2 (18—2)

Zahvala.

Podpisano županstvo izraža tem potom najtoplejšo zahvalo gospodu Ivanu Jenku, načelniku tukajšnje železniške postaje, za podarjeni štirideset goldinarjev v prid ubogim tukajšnje občine.

Zupanstvo Litija, dné 27. januvarja 1893.

Josip Damjan, župan.

Umrli so v Ljubljani:

25. januvarija: Andrej Meše, predilni mojster, 80 let, Kolodvorske ulice št. 28, otrpanje pljuč. — Neža Novak, mestna uboga, 76 let, Karlovska cesta št. 7, kap. 26. januvarija: Elizabeta Zeglar, delavčeva udova, 70 let, Karoliška zemlja št. 3, marasmus.

V deželni bolnici:

24. januvarja: Alojz Zrimšek, delavec, 34 let, jetika. 25. januvarja: Matija Eržen, gostač, 60 let, katar v črevih.

Meteorologično poročilo.

Den	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močnina v mm.
27. jan.	7. zjutraj	738,2 mm.	— 50 C	brevz.	megl	
	2. popol.	737,7 mm.	06 C	sl. szh.	jasno	0,00 mm.
	9. zvečer	739,3 mm.	04 C	sl. svz.	obl.	

Srednja temperatura —13°, za 0,1° pod normalom.

Dunajska borza

dné 28 januvarja t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 98,65	—	gld. 98,80
Srebrna renta	98,25	—	98,35
Zlata renta	116,70	—	116,35
5% marečna renta	101,15	—	101,25
Akcije narodne banke	999—	—	999—
Kreditne akcije	321,40	—	322,20
London	120,58	—	120,85
Srebro	—	—	—
Napol.	9,62	—	9,62
C. kr. cekini	5,66	—	5,68
Nemške marke	59,25	—	59,25

Prospekti o zdravili in vodozdravili

in frankovan.

**GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GIESSHÜBLER**
najčistije lužne
KISELINE

kateri je kot zdravilni vrelec že več sto let na dobrem glasu v vseh boleznih **dihal** in **prebavil**, pri **protinu**, **želodčnem** in **mehurnem kataru**. Izvrsten je za otroke, pre (5-2) bolele in mej nosečnostjo. I. Najboljša dijetetična in osveževalna piča.

Henrik Mattoni, Karlsbad in Dunaj.

Lepo stanovanje

s 5 sobami in kar zraven spada ter z **velikim vrtom** se dà takoj v najem, kakor tudi

2 skladišča

pri J. Vodniku v Spodnji Šiški.

Kotilijon ski in drugi predmeti za predpust

redovi, novosti v tourah, biofoni (glasbeni stroji iz papirne mase) itd v veliki izbiri po najnižjih cenah pri

J. Giontini-ju

trgovina s knjigami in papirjem v Ljubljani.

P. n. gg. trgovcem
uljudno naznanjam, da se sedaj pri meni nahaja
zaloga soli
katero je prej imel gospod **Fr. Pirker**, in sicer se nahaja
na dvorišči h. št. 18, na Dunajski cesti,
tik bolniške cerkve.

Skrbel budem, da bode soli vedno v zalogi in da bodo vreče suhe.

Cena bode za 1% znižana. Na željo p. n. gg. trgovcev dovažala se bode soli tudi na dom.

Za obila naročila se priporoča s spoštovanjem

(62-3) **A. Kočmure.**

V Ljubljani, dne 18. januvarja 1892.

Proti
kašlju in nahodu, osobito dece, proti zaslizenju, boleznim v vratu, želodecu in mehurju priporoča se najbolje

koroški rimski vrelec.

Naravno pristen natočen.

Najfinješa namizna voda. (1270-10)

Zaloga v Ljubljani pri **M. E. Supan-u.**

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1892.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v **srednjeevropskem času.**

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 8. uri 38 min. zjutraj osebni vlak na Trbiž, Pon-

tobel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 11. uri 55 min. predpolne osebni vlak na Trbiž, Pon-

tobel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 21 min. popoldan osebni vlak na Trbiž, Be-

ljak, Celovec, Solnograd, Ilomost Pariz, Lince, Ischl, Budejvice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare,

Prago, Karlove vare, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak iz Dunaja via

Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlo-

vih varov, Eger, Marijine varov, Plzna, Budejvice,

Solnograda, Lince, Ischlja, Ljubna, Celovec, Franzens-

feste, Trbiža.

Ob 4. uri 55 min. popoludne osebni vlak iz Dunaja,

Ljubna, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.

Ob 9. uri 27 min. zvečer osebni vlak iz Dunaja, Ljubna,

Beljak, Celovec, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 15 min. zjutraj v Kamnik.

" 2. " 10 popoldne v Kamnik.

" 7. " 00 zvečer v Kamnik.

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 8. uri 35 min. zjutraj iz Kamnika.

" 11. " 06 dopoldne iz Kamnika.

" 6. " 20 zvečer iz Kamnika.

Srednje-evropski čas je krajnemu času v Ljubljani

za 2 minute naprej. (12-20)

Največja zaloga

šivalnih strojev

JAN. JAX

Ljubljana, N.

Dunajska cesta št. 13.

Niske cene. — Ugodno

plačevanje na obroke.

— Stari stroji se zame-

njavaajo. — Popravki se

izdejajo hitro, dobro in

eneno. (1309)

Vizitnice

(53-1)

priporoča „Narodna Tiskarna“ v Ljubljani.

Najnižje cene.

L. Mikusch
tovarna dežnikov
Ljubljana, Mestni trg 15.

Posojilnica v Ribnici

registrirana zadruga z omejeno zavezo
vabi vse svoje gg. zadružnike k

V. občnemu zboru

kateri bode

dné 5. februarja 1893 ob 3. uri popoludne
v občinski pisarni.

DNEVNI RED:

1. Poročilo načelnika za leto 1892.
2. Volitev načelnika.
3. Slučajni predlogi.

V Ribnici, dné 20 januvarja 1893

Načelništvo.

(97)

Slaščičarnica

J. SCHLECHTA

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 1

priporoča svoje najfinješje in najbolje izvršene **pekarije za namizje**, na
čaji, kavi, mandelin in vinu; torte, konfekte, biskote, čokolade,
zakuhe (kompoze, marmelade in sadne sokove). — Bonboni od naj-
finješih do najnavadnejših, kakor tudi bonbonieri so vedno v veliki izbiri
na prodaj. — **Naročila za slavnosti** s postavki itd. se najbolje izvršujejo
in ceno zaračunijo (1371-9).

Vsak dan sveži krofi.

Kdo hoče prirejati dobro kavo, naj
kupuje

(967-12)

Ölz'eva kavo.

Oelz-eva kava

je najboljši in najčistejši primerek navadni kavi.

Oelz-eva kava

ne sodržuje niti hrušek, niti repe, niti sirupa.

Dobiva se v vseh specerijskih prodajalnicah.

L. Luser-jev obliž za turiste.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Swoboda, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grečel; v Rudolfovem S. pl. Sladovič, F. Hauku; v Kamniku J. Močnik; v Celovcu A. Egger, W. Thurmwald, J. Birnbacher; v Brezah A. Aichinger; v Trgu (na Koroškem) C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Gorici G. B. Pontoni; v Wolfsbergu A. Huth; v Kranj K. Šavnik; v Radgoni C. E. Andrien; v Idriji Josip Warto; v Radovljici A. Roblek; v Celji J. Kupferschmid.

Gotovo in hitro upli-

vajoče sredstvo proti

kurjim očesom,

žuljem na pod-

platih, petah in

drugim trdim

praskom

kože.

Dobiva se v lekar-

nah.

Zahvaljuj izrecno

Luser-jev obliž za turiste.

Veliko

priznalnih

pisem je na

na ogled v

glavni razpoljaljalnic

L. Schwenk-a lekarna

Melding-Dunaj.

Pristen samo, če imata navod in

obliž varstveno znamko in podpis,

ki je tu zrazen; torej naj se pazi

in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

